

נחמו נחמו

נִחְמוּ

נִחְמוּ

עַמִּי –

יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם.

דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַם,

וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ –

כִּי מָלְאָה צָבָאָה,

כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ,

כִּי לָקְחָה מִיַּד יְהוָה –

בְּפָלִים בְּכָל חַטָּאתֶיהָ.

--

קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר -

פִּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה !

יִשְׁרוּ בְּעֶרְבָה –
מִסְלָה לְאֱלֹהֵינוּ.

כָּל גֵּיא יִנְשָׂא,
וְכָל הָר וְגִבְעָה יִשְׁפְּלוּ –
וְהָיָה הָעֶקֶב לְמִישׁוֹר,
וְהָרִכְסִים לְבִקְעָה.

וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה
וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יַחְדָּו, –
כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר.

--

קוֹל אָמַר : קְרֵא !
וְאָמַר מָה אֶקְרֵא –
כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר,
וְכָל חֲסִדוֹ בְּצִיץ הַשָּׂדֶה.

יָבֵשׁ חָצִיר נֶבֶל צִיץ,

כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבָּה בּוֹ –

אֶבֶן חֲצִיר הָעֵם.

יָבֵשׁ חֲצִיר,

נָבֵל צִיץ,

וְדָבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם.

--

עַל חַר גְּבוּהָ עָלֵי לֶךְ –

מִבְּשָׂרָת צִיּוֹן,

הָרִימִי בִכְחַ קוֹלְךָ –

מִבְּשָׂרָת יְרוּשָׁלַם,

הָרִימִי אֶל תֵּיכְרָאִי,

אֲמַרְי לְעַרִי יְהוּדָה –

הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם.

הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוָה בְּחִזֶּק יָבוֹא –

וְזָרְעוּ מִשְׁלָה לֹא,

הִנֵּה שֹׁכְרוֹ אֹתוֹ –

וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו.

בְּרָעָה, עֲדָרוֹ יִרְעָה,

בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים,

וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא; עֲלוֹת, יִנְהַל.

--

מִי מִדָּד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם,

וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תִּבְּן,

וְכָל בְּשָׁלֵשׁ –

עַפְרֵי הָאָרֶץ,

וְשִׁקְלֵי בִפְלֵס הָרִים,

וּגְבֻעוֹת בְּמֵאזְנַיִם.

מִי תִבְּן אֶת רוּחַ, יְהוָה,

וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ.

אָת מי נועץ ויבינהו,
וילמדהו בארץ משפט,
וילמדהו דעת,
וידרך תבונות ידיענו.

הן גוים כמר מדלי,
וכשחק מאזנים נחשבו,
הן איים, כדק יטול.

וילבנון –
אין די בער,
וחיתו –
אין די עולה.

--

כל הגוים כאין נגדו,
מאפס ותהו נחשבו לו.

וְאֵל מִי תִדְמִיּוֹן אֵל,
וַיְמַה דְּמוּת תַּעֲרִכּוּ לוֹ.

הַפֶּסֶל נֶסֶף חֲרָשׁ,
וְצִרְף בָּזָהּב יִרְקַעֲנוּ,
וַיִּרְתְּקוּת כֶּסֶף צוֹרֵף.

הַמִּסְכָּן תִּרְוּמָה,
עֵץ לֹא יִרְקֵב יִבְחָר;
חֲרָשׁ חָכָם יִבְקֹשׁ לוֹ,
לְהַכִּין פֶּסֶל לֹא יִמוּט.

--

הֵלֹוא תִדְעוּ,
הֵלֹוא תִשְׁמָעוּ,
הֵלֹוא הִגֵּד מֵרֹאשׁ לְכֶם,
הֵלֹוא הִבִּינוּתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ.

הַיֵּשֶׁב עַל חוּג הָאָרֶץ,
וַיִּשְׁבִּיָּה בַּחֲגָבִים,
הַנוֹטָה בְּדֹק שָׁמַיִם,
וַיִּמְתַּחֵם בְּאַהֲלָל לַשַּׁבָּת.

הַנוֹתֵן רוֹזְנִים, לְאֵין,
שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ, בְּתַהוֹ עֲשָׂה.

אֶף בַּל נִטְעוּ,
אֶף בַּל זָרְעוּ,
אֶף בַּל שִׁרַּשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעִם,
וְגַם-נָשָׂף בָּהֶם וַיִּבְשּׁוּ,
וּסְעָרָה בְּקֶשׁ תִּשְׁאֵם.

--

וְאֵל מִי תִדְמִינִי וְאַשׁוּהָ –
יֹאמֶר קָדוֹשׁ.

שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם –

וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים,

הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צָבָאָם –

לְכֹלֶם, בְּשֵׁם יְקָרָא

מֶרֶב אוֹנִים וְאִמִּיץ כֹּחַ –

אִישׁ לֹא נִעְדָּר.

--

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

ותאמר ציון

ותאמר ציון –

עזבני יהוה

ואדני שִׁבְחָנִי.

הַתִּשְׁבַּח אִשָּׁה עוֹלָה,

מֵרַחֵם בֶּן בְּטָנָה ?

– גַּם אֱלֹה תִשְׁבַּחָנָה,

וְאַנְכִי לֹא אֶשְׁבַּחָךְ.

הֵן עַל כַּפַּיִם

– חִקְתִּיךְ

חֹמֶתֶיךָ נִגְדִי

– תָּמִיד.

מִהָרֹו בְּנִיךְ,

מִהָרְסִיךְ וּמִחֲרִיבִיךְ,

– מִמֶּיךָ יֵצֵאוּ.

שְׂאֵי סָבִיב עֵינֶיךָ וְרֹאֵי

– בָּלֶם נִקְבְּעוּ בָּאוּ לָךְ,

חַי אֲנִי נָאִם יְהוָה –

כִּי בָלֶם בְּעָדֵי תִלְבָּשִׁי,

וְתִקְשְׁרִים בְּכֶלֶה.

כִּי חֲרַבְתִּיךָ וְשִׁמְמַתִּיךָ,

וְאַרְצְךָ הִרְסַתְךָ,

כִּי עָתָה תִּצְרִי מִיּוֹשִׁב,

וְרַחֲקוּ מִבְּלָעֶיךָ.

עוֹד יֹאמְרוּ בְּאַזְנוֹיךָ,

בְּנֵי שְׂבָלֶיךָ,

צַר לִי הַמָּקוֹם –

גִּשָּׁה לִי וְאַשְׁבָּה.

וְאִמְרָתְךָ בְּלִבִּיךָ,

מִי יֵלֵד לִי אֶת אֱלֹהִים,

וְאֲנִי –

שְׂכֻלָּה

וְגִלְמוּדָה,

גִּלָּה

וְסוּרָה,

וְאֱלֹהִים מִי גִדֵּל –

הֵן אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי,

אֱלֹהִים אֵיפֹה הֵם?

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה,
הִנֵּה אֲשָׂא אֶל גּוֹיִם יָדַי,
וְאֶל עַמִּים, אֲרִים נֶסֶי,
וְהִבֵּיאוּ בְּנִיךְ בְּחֶצֶן,
וּבְנִתֶיךָ עַל כְּתֵף הַתַּנְשָׁאנָה.

וְהָיוּ מְלָכִים אִמְנִיךָ,
וְשָׂרֵי־תִיָּהֶם מִיִּנְקֻתֶיךָ
אֲפִים אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ,
וְעַפְרֵי רַגְלֶיךָ יִלְחֲכוּ,
וַיִּדְעֵת כִּי אֲנִי יְהוִה,
אֲשֶׁר לֹא יִבָּשׁוּ קְוֵי.

--

הַיֵּקָח מִגְבוּר מְלָקוֹחַ?
וְאִם שָׁבִי צָדִיק יִמְלֹט?

--

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה:

גַּם שְׁבִי גִבּוֹר יִקָּח,

וּמִלְקוֹחַ עֲרִיץ יִמְלֹט.

וְאֵת יְרִיבָךְ

– אָנֹכִי אָרִיב,

וְאֵת בְּנֶיךָ

– אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ.

וְהֶאֱכַלְתִּי אֶת מוֹנֶיךָ אֶת בְּשָׂרָם,

וּכְעָסִים דָּמָם יִשְׁכְּרוּן,

וַיִּדְעוּ כָּל בָּשָׂר כִּי –

אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךְ,

וּגְאֻלָּךְ אֲבִיר יַעֲקֹב.

--

כֹּה אָמַר יְהוָה:

אֵי זֶה סֵפֶר בְּרִיתוֹת אִמְכֶם,

אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיהָ?

אוּ מִי מְנוּשִׁי,

אֲשֶׁר מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ?

– הֵן בְּעוֹנֵתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם,

וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

מִדּוּעַ בָּאתִי,

וְאֵין אִישׁ.

קָרָאתִי,

וְאֵין עוֹנֶה.

הִקְצוֹר קִצְרָה יָדַי מִפְּדוּת,

וְאִם אֵין בִּי כֹחַ לְהַצִּיל –

הֵן בְּגַעַרְתִּי אֶחָרִיב יָם,

אֲשִׁים נְהָרוֹת מְדַבֵּר,

תִּבְאֵשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם,

וְתִמַּת בַּצֵּמָא.

אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם קִדְרוֹת,

וְשִׁק אֲשִׁים בְּסוּתָם.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל בָּרָא לְכְבוֹדוֹ.

ותאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני היינו עזובה היינו שכוחה?

אמר ריש לקיש אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אדם נושא אשה על אשתו ראשונה זוכר מעשה הראשונה אתה עזבתני ושכחתני

אמר לה הקדוש ברוך הוא בתי שנים עשר מזלות בראתי ברקיע ועל כל מזל ומזל בראתי לו שלשים חיל ועל כל חיל וחיל בראתי לו שלשים לגיון ועל כל לגיון ולגיון בראתי לו שלשים רהטון ועל כל רהטון ורהטון בראתי לו שלשים קרטון ועל כל קרטון וקרטון בראתי לו שלשים גסטרא ועל כל גסטרא וגסטרא תליתי בו שלש מאות וששים וחמשה אלפי רבוא כוכבים כנגד ימות החמה וכולן לא בראתי אלא בשבילך ואת אמרת עזבתני ושכחתני

התשכח אשה עולה: אמר הקדוש ברוך הוא כלום אשכח עולות אילים ופטרי רחמים שהקרבת לפני במדבר.

אמרה לפניו רבוננו של עולם הואיל ואין שכחה לפני כסא כבודך שמא לא תשכח לי מעשה העגל אמר לה גם אלה תשכחנה.

אמרה לפניו רבוננו של עולם הואיל ויש שכחה לפני כסא כבודך שמא תשכח לי מעשה סיני אמר לה ואנכי לא אשכחך.

והיינו דאמר רבי אלעזר אמר רב אושעיא מאי דכתיב גם אלה תשכחנה זה מעשה העגל ואנכי לא אשכחך זה מעשה סיני.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב עמוד ב

עניה סוערה

עניה,

סוערה,

לא נחמה,

הנה אנכי מרבין בפוך אבניך,

ויסדתיך, בספירים.

ושמתי בך כד

שמשתיך,

ושעריך

לאבני אקדח.

וכל גבולך

לאבני-חפץ.

וכל בניך

למודי יהוה

ורב שלום בניך.

בַּעֲדָקָה תִּבּוֹנְנִי,

רַחֲמֵי מַעֲשֶׂק

– כִּי לֹא תִירָאִי,

וּמִמּוֹחָתָהּ

– כִּי לֹא תִקְרַב אֵלַיָּךְ.

הֵן גּוֹר יְגוֹר אָפֶס מֵאוֹתִי

מִי גֵר אֶתְנֶךָ,

עַלֶיךָ יִפּוֹל.

הִנֵּה אֲנֹכִי בִּרְאֵיתִי חָרָשׁ

– נִפְחַ בְּאֵשׁ פָּחַם,

וּמוֹצִיא כָּלִי לְמַעֲשָׂהוּ,

וְאֲנֹכִי בִּרְאֵיתִי מִשְׁחִית לְחִבְלִי.

כָּל כָּלִי יוֹצֵר עַלֶיךָ

– לֹא יִצְלַח,

וְכָל לְשׁוֹן תִּקְוִים אֶתְנֶךָ לְמִשְׁפָּט,

—תַּרְשִׁיעִי.

זאת נחלת עבְדֵי יְהוָה

וְצִדְקָתָם מֵאֵתִי

— נֶאֱמַר יְהוָה.

--

הוֹי! כָּל צֶמֶא לָכוּ לַמִּים!

וְאֲשֶׁר אֵין לוֹ כֶּסֶף —

לָכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ,

וּלְכוּ שִׁבְרוּ,

בְּלוֹא כֶּסֶף

וּבְלוֹא מַחִיר

— יֵין וְחֶלֶב.

לָמָּה תִשְׁקְלוּ כֶּסֶף בְּלוֹא לֶחֶם,

וַיִּגְעַכְם בְּלוֹא לְשִׁבְעָה?

שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ אֵלֵי,

וְאָכְלוּ טוֹב,
וְתַתְּעִנֵּג בְּדָשָׁן נַפְשְׁכֶם.

הִטּוּ אָזְנוֹכֶם וּלְכוּ אֵלַי,
שְׁמְעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם,
וְאַכְרַתָּה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם,
חֲסֵדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים.

הֵן עַד לְאוֹמִים נְתַתִּיו,
נִגִּיד וּמִצְוָה לְאֲמִים.

הֵן גּוֹי לֹא תִדְעַתְקֵרָא,
וְגוֹי לֹא יִדְעוּךָ אֱלֹהֶיךָ יְרוּצוּ –
לְמַעַן יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ,
וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם.

אנכי אנכי

אנכי

אנכי

הוא

מנחמכם.

מי את ותיראי מאנוש ימות,

ומבן אדם חציר ינתן.

ותשכח יהוה עשך,

נוטה שמים ויסד ארץ,

ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק,

באשר בונן להשחית,

– ואיה חמת המציק?

מהר צעה להפתח,

ולא ימות לשחת,

ולא יחסר לחמו.

וְאַנְכִי –

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

רָגַע הַיָּם וַיִּהְיוּ גִלְיוֹ,

– יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

וְאִשָּׁם דְּבָרֵי בְּפִידָה,

וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִידָה:

לְנֹטַע שָׁמַיִם,

וְלִיסֹד אֶרֶץ,

וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן

– עָמִי אֲתָה.

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי,

קוֹמִי יְרוּשָׁלַם,

אֲשֶׁר שְׁתִּיתִי מִיַּד יְהוָה אֵת בֹּס חֲמָתוֹ

– אֵת קִבְּעַת בֹּס הַתְּרַעֲלָה,

שְׁתִּית,

מָצִית.

אֵין מְנַהֵל לָהּ –

מִכָּל בָּנִים יִלְדָּה,

וְאֵין מַחְזִיק בְּיָדָהּ –

מִכָּל בָּנִים גְּדִלָּהּ.

שְׁתִּים הִנֵּה קִרְאָתֶיךָ,

מִי יְנוּד לָךְ?

הַשּׁוֹד

וְהַשָּׁבֵר

וְהָרָעֵב

וְהַחֲרֵב,

מִי אֶנְחָמְךָ?

בְּנִיד עֲלֵפוֹ,

שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת

בְּתוֹא מִכְכָּר, הַמְּלֵאִים חֲמַת יְהוָה,
– גִּעְרַת אֱלֹהִים.

לִבִּי,
שְׁמְעִי נָא זֹאת,
עֲנִיָּה
וּשְׁכַרְתִּי –
וְלֹא מִיֵּין.

--

כֹּה אָמַר אֲדֹנִיִּךְ יְהוָה,
וְאֱלֹהֶיךָ יָרִיב עִמּוֹ,
הִנֵּה לִקְחָתִי מִיָּדְךָ
אֶת בֹּס הַתַּרְעֵלָה
אֶת קִבְעַת בֹּס חֲמָתִי
– לֹא תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָהּ עוֹד.

וְשִׁמְתִּיהָ בְּיַד מוֹגִידָהּ,

אֲשֶׁר אָמְרוּ לְנִפְשׁוֹ
שְׁחִי וְנִעְבְּרָה,
וְתִשְׁמִי בְּאֶרֶץ גִּוּף,
וְכַחוּץ לְעִבְרִים.

--

עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי עֲנֹה,
צִיּוֹן.
לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ,
יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ.
כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֹא בָךְ עוֹד,
עָרֶל וְטָמֵא.

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפָּר קוֹמִי,
שְׁבִי יְרוּשָׁלַם;
הַתְּפַתְּחִי מוֹסְרֵי צֹאֲרֶךְ,
שְׁבִיָּה בֵּת צִיּוֹן.

--

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה –

חֲנָם נִמְכַּרְתֶּם,

וְלֹא בְכֶסֶף תִּגְאָלוּ.

--

כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה,

מִצָּרִים יִרְדַּע עַמִּי בְּרֹאשָׁנָה לְגֹר שָׁם,

וְאִשּׁוּר בְּאַפָּס עֶשְׂקוּ.

וְעָתָה מֵה לִּי כֹה נָאִם יְהוָה,

כִּי לָקַח עַמִּי חֲנָם,

מִשְׁלֹו יְהִלִּילוּ נָאִם יְהוָה,

וְתַמִּיד כָּל הַיּוֹם שָׁמַי מִנְאֶץ.

לִכֵּן יֵדַע עַמִּי שָׁמַי,

לִכֵּן בְּיוֹם הַהוּא,

כִּי אֲנִי הוּא הַמְדַּבֵּר הַגָּנִי.

--

מה נָאווּ עַל הַהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר,

מְשַׁמֵּיעַ שְׁלוֹם,

מְבַשֵּׁר טוֹב,

מְשַׁמֵּיעַ יְשׁוּעָה,

אֹמֵר לְצִיּוֹן –

מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ.

קוֹל צִפְיִךְ נִשְׁאָא קוֹל, יַחַדּוּ יִרְנְנוּ

כִּי עֵין בְּעֵין יֵרְאוּ –

בְּשׁוֹב יְהוָה צִיּוֹן.

פָּצְחוּ רִנְנוּ יַחַדּוּ,

– חֲרִבוֹת יְרוּשָׁלַם

כִּי נַחַם יְהוָה עַמּוֹ, גָּאֵל יְרוּשָׁלַם.

חֲשֹׁף יְהוָה אֶת זְרוּעַ קְדֻשּׁוֹ,

לְעֵינֵי כָל-הַגּוֹיִם,

וּרְאוּ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ
אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.

--

סוּרוּ סוּרוּ צֵאוּ מִשָּׁם,
– טִמְא אֶל תִּגְעוּ,
צֵאוּ מִתּוֹכָהּ הַבָּרוּ,
– נִשְׁאִי כְּלִי יְהוָה.

כִּי לֹא בְחִפְזוֹן תֵּצְאוּ
וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלְכוּן
כִּי הִלַּךְ לִפְנֵיכֶם –
יְהוָה,
וּמֵאַסְפְּכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

--

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, בְּצִלְמִים
דְּמוּת תְּבִנִיתוֹ, וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנִין עַדִּי עַד.
בָּרוּךְ אַתָּה ה', יוֹצֵר הָאָדָם.

רני עקרה

רני עקרה לא ילדה,
פצחי רנה וצהלי לא חלה,
כי רבים בני שוממה מבני בעולה –
אמר יהוה.

הרחיבי מקום אהלך,
ויריעות משכנותיך יטו – אל תחשבי
האריכי מיתריך, ויתדתיך חזקי.

כי ימין ושמאול תפרצי,
וזרעך גוים יירש,
וערים נשמות יושיבו.

אל תיראי כי לא תבושי,
ואל-תכלמי כי לא תחפירי,
כי בשת עלומיך תשכחי,
וחרפת אלמנותיך לא תזכרי עוד.

כִּי בַעֲלִיךָ עָשִׂיךָ – יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ,

וּגְאֻלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל –

אֱלֹהֵי כָּל הָאָרֶץ יִקְרָא.

כִּי כְּאִשָּׁה עֲזוּבָה וְעֵצוּבֶת רֵיחַ – קָרָאךָ יְהוָה,

וְאִשָּׁת נְעוּרִים כִּי תִמְאֵס –

אָמַר אֱלֹהֶיךָ.

בְּרָגַע קִטָּן, עֲזוּבְתֶיךָ

וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים, אֶקְבֹּצֶךָ.

בְּשֹׁצֵף קֶצֶף, הִסְתַּרְתִּי פָנֶי רָגַע מִמֶּךָ,

וּבְחֶסֶד עוֹלָם, רַחֲמֶתֶיךָ –

אָמַר גְּאֻלְךָ, יְהוָה.

--

כִּי מִי נָח זֹאת לִי,

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי

מֵעַבֵּר מִי נַח עוֹד עַל הָאָרֶץ

בֶּן נִשְׁבַּעְתִּי

מִקְצֹף עַל יָד וּמִגָּעַר בָּד.

כִּי הָהָרִים יִמוּשׁוּ,

וְהַגְּבָעוֹת תִּמְוִטֶינָה,

וְחֶסְדִּי מֵאֲתָדָּה לֹא יִמוּשׁ,

וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּט –

אָמַר מְרַחֵם יְהוָה.

שׁוֹשׁ תִּשְׁיֵשׁ וְתִגַּל עֲקָרָה, בְּקִבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה ה',
מְשִׁיחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ.

קומי אורי

קומי אורי
כי בא אורך,
וכבוד יהוה
עליך זרח.

כי הנה
החשך יכסה ארץ,
וערפל לאמים
ועליך – יזרח יהוה,
וכבודו עליך יראה.

והלכו גוים לאורך,
ומלכים לנגה זרחך.

שאי סביב עיניך,
וראי –
בלם נקבעו באו לך,

בְּנִיךָ מֵרְחוֹק יָבֹאוּ,
וּבְנוֹתֶיךָ עַל צַד תֵּאֱמָנָה .

אִז תֵּרְאִי וְנִהְרִיתִי,
וּפָחַד וְרָחַב לְבָבְךָ,
כִּי יִהְפֹּךְ עָלֶיךָ הַמּוֹן יָם,
חֵיל גּוֹיִם יָבֹאוּ לָךְ.

שִׁפְעַת גְּמָלִים תִּכְסֶּה,
בְּכָרֵי מִדִּין וְעֵיפָה
כֹּלֶם מִשָּׁבָא יָבֹאוּ,
זָהָב וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ,
וּתְהַלֵּלְתִּי יְהוָה יְבִשְׂרוּ.

כָּל צֶאֱן קָדָר יִקְבְּצוּ לָךְ,
אֵילֵי נְבִיּוֹת יִשְׁתַּוְּנֶךָ,
יַעֲלוּ עַל רָצוֹן מִזִּבְחִי,
וּבֵית תִּפְאָרְתִּי אֶפְאֵר.

מי אלה בעב תעופינה,
וכיונים אל ארבותיהם.

כי לי איים יקוו,
ואננות תרשיש בראשנה,
להביא בניך מרחוק,
בספם וזהבם אתם,
– לשם יהוה אלהיך,
ולקדוש ישראל כי פאריך.

ובנו בני נבר חמתך,
ומלביהם ישרתונך:
כי בקצפי הביתך,
וברצוני רחמתך .

ופתחו שעריך תמיד,
יומם ולילה לא יסגרו –

לְהֵבִיא אֶלֶיךָ חֵיל גּוֹיִם,
וּמַלְכֵיהֶם נְהוּגִים.

כִּי הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹדוּךָ
— יֵאָבְדוּ,
וְהַגּוֹיִם, חָרֵב יִחָרְבוּ.

כְּבוֹד הַלְבָנוֹן אֶלֶיךָ יָבוֹא,
בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וּתְאֻשׁוֹר יִחָדוּ—
לְפֶאֱרַר מְקוֹם מְקַדְּשִׁי
וּמְקוֹם רַגְלֵי אֲכַבֵּד.

וְהִלְכוּ אֵלֶיךָ שְׂחוֹת בְּנֵי מַעֲנִיד,
וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ כָּל מְנַאֲצֶיךָ,
וְקָרְאוּ לָךְ עִיר יְהוָה,
צִיּוֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

מִתַּחַת הַיּוֹתֵךְ —

עֲזֹבָה

וּשְׁנוּאָה,

וְאֵין עוֹבֵר,

וְשִׁמְתִּיךְ לְגֵאוֹן עוֹלָם –

מְשׁוֹשׁ דּוֹר וְדוֹר.

וַיִּנָּקֶת חֵלֶב גּוֹיִם,

וְשֹׁד מַלְכִּים תִּינָקִי,

וַיִּדְעַת –

כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךְ,

וְגֵאלְךָ אֲבִיר יַעֲקֹב.

תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב,

וְתַחַת הַבְּרָזֶל אָבִיא כֶּסֶף,

וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת,

וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרָזֶל,

וְשִׁמְתִּי פְקֻדְתְּךָ שְׁלוֹם,

וְנִגְשִׁיךָ צִדְקָה.

לא יִשְׁמַע עוֹד חֲמֵס בְּאַרְצֶךָ,
שׁוֹד וְשָׂבָר בְּגִבּוֹלֶיךָ,
וְקִרְאָת יְשׁוּעָה חוֹמֹתֶיךָ,
וְשִׁעְרֶיךָ תִּהְיֶה.

לא יִהְיֶה לָּךְ עוֹד הַשָּׁמֶשׁ לְאוֹר – יוֹמָם,
וּלְנֶגֶה – הַיָּרֵחַ לֹא יֵאִיר לָּךְ
וְהָיָה לָּךְ יְהוָה לְאוֹר עוֹלָם,
וְאַל תִּהְיֶה לְתַפְאֲרֶתְךָ.

לא יָבוֹא עוֹד שִׁמְשׁוֹךְ,
וּיִרְחֹךְ לֹא יֵאָסֶף,
כִּי יִהְיֶה יְהוָה לָּךְ לְאוֹר עוֹלָם,
וְשָׁלֵמוֹ, יְמֵי אָבֶלְךָ.

וְעַמְּךָ בָּלֵם צַדִּיקִים,
לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ;

נָצַר מִטְעִי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר.

הִקְטַן יְהוָה לְאֵלַי,

וְהִצְעִיר לְגוֹי עָצוּם,

אֲנִי יְהוָה,

בְּעֵתָהּ אֲחִישָׁנָהּ.

--

שִׁמְחַת תְּשׁוּבַת רַעִים הָאֲהוּבִים, בְּשִׁמְחַת יִצְרָח בֶּגֶן עֵדֶן מִקֶּדֶם. בְּרוּךְ אַתָּה
ה', מְשִׁמַּח חֲתָן וְכֻלָּהּ.

שׁוּשׁ אֲשִׁישׁ

שׁוּשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה,
תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי –
כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יִשְׁעַ,
מַעֲלֵל צְדָקָה יַעֲטֵנִי,
כָּחָתֵן יִכְהֵן פָּאֵר,
וּכְכֹלָה תַעֲדָה כְּלִיָּהּ.

כִּי

כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צְמָחָהּ,
וּכְגִנָּה זְרוּעֶיהָ תַצְמִיחַ,

בֵּן

אֲדֹנָי יְהוָה,
יַצְמִיחַ צְדָקָה וְתִהְיֶה לָּהּ,
– נִגְדָה כָּל הַגּוֹיִם.

לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחָשָׁה,
וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוֹט,

עד יצא כנגה צדקה,
וישועתה כלפיד יבער.

וראו גוים צדקה,
וכל מלכים בבודד;
וקרא לך שם חדש –
אשר פי יהוה יקבנו.

והיית עטרת תפארת –
בני יהוה,
וצניף מלוכה –
בבך אלהיך.

לא יאמר לך עוד עזובה,
ולא רצף לא יאמר עוד שממה –
כי לך יקרא חפצי בה,
ולא רצף בעולה,
כי חפץ יהוה בך – וארצך תבעל.

כִּי יִבְעַל בְּחוּר בְּתוּלָה,
– יִבְעֲלוּךְ בָּנֶיךָ;
וּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה,
– יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ.

עַל חֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם,
הַפְּקֻדֹתַי שְׁמֹרִים
כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּמְיֵד
– לֹא יִחָשׂוּ;
הַמְּזַכְּרִים אֶת יְהוָה
– אֵל דָּמֵי לָכֶם.

וְאֵל תִּתְּנוּ דָּמֵי לוֹ:
עַד יִכּוֹנֵן
וְעַד יָשִׁים אֶת יְרוּשָׁלַם,
תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ.

נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ,

ובזרוע עזו,

אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיבך,
ואם ישתו בני נכר תירושך – אשר יגעת בו.

כי מאספיו יאכלהו

– והללו את יהוה;

ומקבציו ישתהו,

– בחצרות קדשי.

--

עברו עברו בשערים,

– פנו דרך העם;

סלו סלו המסלה

– סקלו מאבן,

הרימו נס על העמים.

הנה יהוה –

הַשְׁמִיעַ אֶל קֶצֶה הָאָרֶץ,

אָמְרוּ לְבֵת צִיּוֹן

– הִנֵּה יִשְׁעֶךָ בָּא.

הִנֵּה שִׁכְרוּ אֶתוֹ וּפָעֲלָתוֹ לִפְנֵיו.

וְקִרְאוּ לָהֶם –

עַם הַקֹּדֶשׁ, גְּאוּלֵּי יְהוָה.

וְלֶךְ יִקְרָא

– דְּרוֹשָׁה.

עִיר לֹא נִעְזְבָה.

--

מִי זֶה בָּא מֵאֲדוֹם,

חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה,

– זֶה הַדּוֹר בְּלִבוֹשׁוֹ,

צָעָה בְּרֵב כַּחוֹ,

אֲנִי מְדַבֵּר בְּצִדְקָה,

רַב לְהוֹשִׁיעַ .

מִדּוּעַ אָדָם, לְלִבּוֹשֶׁהָ,
וּבְגָדֶיהָ בְּדֶרֶךְ בִּגְתָּהּ.

פֹּרָה דְּרַכְתִּי לְבָדִי,
וּמַעֲמִים אֵין אִישׁ אֶתִּי,
וְאֶדְרָכֶם בְּאַפִּי,
וְאֶרְמָסֶם בְּחִמָּתִי;
וְיִזְנַעְחֶם עַל בְּגָדִי,
וְכָל מַלְבוּשֵׁי אֶגְאָלָתִי.

כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי,
וּשְׁנֵת גְּאוּלִּי בָאָהּ.

וְאַבִּיט וְאֵין עֶזְרִי,
וְאַשְׁתּוּמָם וְאֵין סוּמָךְ,
– וְתוֹשַׁע לִי זֶרְעִי,
וְחִמָּתִי הִיא סִמְכָתִנִּי.

וְאַבּוּס עַמִּים בְּאַפִּי,

וְאַשְׁכְּרִם בְּחִמְתִּי,

וְאוֹרִיד לְאֶרֶץ נִצָּחִם.

--

חֲסִדֵי יְהוָה אֲזַכִּיר,

תְּהִלַּת יְהוָה, – בְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ יְהוָה;

וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל,

אֲשֶׁר גָּמְלָם בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חֲסִדָּיו.

וַיֹּאמֶר –

אֵךְ עַמִּי הִמָּה,

בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ,

וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ.

בְּכָל צָרָתָם לֹא (לוֹ) צָר,

וּמִלֵּאךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם

בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם,

וַיִּנְטֵלִם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם.

--

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

אֲשֶׁר בָּרָא

שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה חֵתָן וְכֵלָה,

גִּילָה רִנָּה דִּיצָה וְחֻדוּה,

אֶהָבָה וְאַחֻזָּה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת.

מְהֵרָה ה' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַיִם,

קוֹל שָׁשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה,

קוֹל חֵתָן וְקוֹל כֵּלָה,

קוֹל מְצֻהָלוֹת חֲתָנִים מְחַפָּתִם, וְנַעֲרִים מְמֻשָּׁתָה נְגִינָתָם.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְשַׂמֵּחַ חֵתָן עִם הַכֵּלָה